Viure des de dins

Per PepMaria el dt., 16/04/2013 - 09:00

Un cap de setmana d'abril vam estar una dotzena d'universitaris en management i quatre professors fent activitats a la Cova de Sant Ignasi de Manresa. L'objecte de la trobada era oferir pistes als universitaris, que estan acabant la carrera, a fi d'afrontar el reptes professionals i humans en els anys que venen. Al llarg de les diverses activitats, van emergir debats molt rics en torn de tensions vitals insolubles: vida personal vs vida professional; responsabilitat davant de la família (negoci familiar) vs carrera personal deslligada del negoci familiar; carrera professional del marit vs carrera professional de l'esposa; decidir lliurement vs acceptar situacions que s'imposen; etc.A fi d' afrontar totes aquestes tensions vitals, una de les pistes sobre les quals vam debatre té a veure amb la importància de "viure des de dins". "Viure des de dins" vol dir: a) no deixar la meva vida en mans d'altres persones,b) no decidir en funció de valors superficials o exteriors, c) i escoltar el meu cor i actuar al servei del meu projecte personal. a) No deixar la vida en mans d'altres. "He de viure la meva vida, no la dels altres. M'he sentit cridada a viure els meus èxits i els meus fracassos, no els èxits o els fracassos dels altres", ens deia l'Eulàlia, una professora de ciències que va donar el seu testimoni aquell cap de setmana a la Cova. b) No decidir en funció de valors superficials. Durant aquells tres dies, vam estar discutint la diferència entre valors/finalitats/béns intrínsecs i valors/finalitats/béns extrínsecs. Els extrínsecs són els superficials, en tant que depenen d'una recompensa o aprovació exterior, i inclouen la riquesa material, la bellesa, la popularitat, el prestigi; els intrínsecs són els que depenen de la meva pròpia recompensa o aprovació, i inclouen intimitat, creixement personal, contribució a la comunitat ("deixar petja"), etc. Diuen alguns psicòlegs que els extrínsecs poden generar ansietat, depressió i malalties psicosomàtiques; mentre que els intrínsecs condueixen a una millor qualitat de vida. c) Escoltar el cor i actuar al servei del meu projecte personal. Davant de cada repte vital en què em trobo, és bo respondre per mitjà d'accions que em mantenen al servei del meu projecte personal. Un projecte que arrela en la meva intimitat, i que per això extreu llum i força d'aquesta intimitat. Un projecte que es va desplegant a mesura que responc als reptes vitals després d'haver fet una excursió explícita cap a aquesta intimitat: a mesura que visc "des de dins", és a dir, escoltant aquesta intimitat que alguns anomenen "el cor".Però viure des de dins no vol dir aïllar-se de l'exterior. Es pot viure des de dins per a projectar-se cap al món i servir-lo radicalment. En aquest sentit, el marc de la nostra reflexió, la cova de Sant Ignasi, ens va aportar dues pistes en aquest línia. La primera és una estranya fórmula vital que connecta el projecte íntim amb el treball per un món més just: la plenitud personal es persegueix i aconsegueix quan, des de dins, projecto la meva vida al servei dels altres, segons l'estil de Jesús de Natzaret, el mestre anhelat d'Ignasi de Loiola. La segona és la convicció que l'Esperit de Jesús, l'Esperit Sant ("Així com el Pare m'ha enviat, jo us envio a vosaltres... Rebeu l'Esperit Sant" Jn 20, 21-22), actua justament en la intimitat de les persones: fent-los sentir que els béns extrínsecs són efímers, i que els béns intrínsecs són duradors. Donant-los llum i força per a desplegar el projecte personal al servei dels altres. Facilitant-nos, en paraules d'Ignasi, de viure "estimant i servint en tot".